

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกแต่ละคนมีภาระบาปจากหลายชาติเกิดอยู่บนศีรษะ และแน่นอนว่าความทุกข์ทรมานของปัญชีกรรมเหล่านั้นต้องถูกสะสางด้วยพลังโยคะ
- คำถาม:** ในประเด็นใดที่ลูกต้องเป็นผู้เฝ้าดูที่ละวางเหมือนพ่อ
- คำตอบ:** พ่อไม่มีความเสียใจกับเรื่องใดๆ แม้ว่าลูกล้มป่วยหรือมีสิ่งใดเกิดขึ้นกับเขา พ่อจะสังเกตสิ่งนั้นเช่นผู้เฝ้าดูที่ละวาง ทำนองเดียวกันลูกๆ เองต้องเป็นผู้เฝ้าดูที่ละวางด้วยเช่นกัน จงจัดการติดยึดออกไปจากโลกเก่านี้ ความทุกข์ทรมานจากกรรมของแต่ละคนนั้นเป็นของผู้คนเอง ดวงวิญญาณต้องทุกข์ทรมานจากการกระทำผิดๆ ที่เคยทำไว้ ดังนั้น จงเฝ้าดูอย่างเป็นผู้เฝ้าดูที่ละวาง
- เพลง:** เวลากำลังผ่านไป

โอมชานติ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดอธิบายแก่ลูกๆ ผู้ที่กำลังรับสิทธิ์ในมรดกกว่า เวลาใกล้เข้ามาเรื่อยๆ เวลาไม่รอใคร การเดินทางที่ลูกต้องทำต่อเนื่องนั้นคือ การเดินทางของโยคะสติปัญญา ลูกไม่ต้องไปจาริกแสวงบุญหรืองานต่างๆ อีกต่อไป คำสั่งสุดท้ายของพ่อคือ: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เวลาลูกต้องไปยังอาณาเขตสูงสุด เวลาลูกสามารถอธิบายสิ่งที่ลูกเขียนไว้ในกิตะ ภควัท รามายณะ และมหาภารตะ เวลาลูกบapakำลังสอนราชาโยคะที่ถ่ายทอดที่ท่านเคยสอนเราก่อนหน้านั้น มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสิ่งที่มืออยู่ในคัมภีร์ของหนทางบักติ และเรื่องราวในทางปฏิบัติในเวลานี้ ตัวพ่อเองมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ท่านให้คำสั่งแก่ลูกๆ ว่า จงทั้งความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด รวมทั้งร่างกายของลูกด้วย และจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เรื่อยๆ เวลาลูกๆ เข้าใจในทางปฏิบัติว่า สิ่งที่อยู่ในคัมภีร์นั้นลูกต้องหรือไม่หรือสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ในเวลานี้ลูกต้องหรือไม่ เวลาลูกๆ รู้ความลับของละคร เริ่มแรกทุกสิ่งสโตประธาน แล้วจากนั้นก็เข้าสู่สภาพสโต ไรซ์และโตโม เหมือนกับบ้านหลังใหม่กลายเป็นบ้านเก่า ทำนองเดียวกัน โลกที่ไร้ขีดจำกัดนี้เคยเป็นสวรรค์ ทุกสิ่งเปล่งประกายอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ใครเคยอาศัยอยู่ที่นั่น เหล่าเทพเคยได้รับโชคแห่งอาณาจักรที่พวกเขา กำลังได้รับในเวลาอย่างไร ลูกๆ กำลังทำความเพียรพยายามตามโชคของตนเอง พ่ออธิบายว่า ลูกๆ จงจบสิ้นการติดยึดต่อโลกเก่า จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามมาก ลูกต้องจดจำพ่อผู้นั้นและดินแดนแห่งความสุขอยู่เสมอ พ่อไม่เคยเป็นทุกข์เกี่ยวกับสิ่งใด ท่านมองทุกสิ่งอย่างเป็นผู้เฝ้าดูที่ละวาง เมื่อลูกล้มป่วยหรือมีโรคภัย ชีพบาปามีความรู้สึกเสียใจ(ความทุกข์)ในเวลานั้นไหม ไม่เลย ท่านจะพูดว่า ตามละครแล้ว แต่ละคนต้องสะสางปัญชีของตนเองด้วยความทุกข์ทรมานจากกรรม เช่นที่ท่านสังเกตทุกสิ่งอย่างเป็นผู้เฝ้าดูที่ละวาง ลูกเองเช่นกันต้องสังเกตทุกสิ่งอย่างเป็นผู้เฝ้าดูที่ละวาง พ่อที่ไร้ขีดจำกัดคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านมีความรักมากมายให้กับลูกๆ พระเจ้ารักดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า พ่อรู้ว่า ทุกคนได้รับความสุขและความทุกข์ตามกรรมของตนเอง ท่านสังเกตทุกสิ่งอย่างเป็นผู้เฝ้าดูที่ละวาง ลูกเองก็ต้องสังเกตด้วยการละวาง ไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่ผิดใดๆ ที่ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายกระทำ เขาต้องทุกข์ทรมานจากการกระทำนั้นผ่านทางร่างกาย ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่ประสบกับทั้งความสุขหรือความทุกข์ สันสการอยู่ภายในดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า พ่อมาและปลดปล่อยลูกออกจากความทุกข์ เวลาลูกกำลังให้คำสอนแก่ลูกๆ มนุษย์ไม่อาจได้รับคำสอนจากคัมภีร์กิตะได้ พ่อนั่งอยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัว และอธิบายแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า ลูกจดจำพ่ออย่างมากภายในหนทางบักติ แม้ว่าบางคนเชื่อในวิทยาศาสตร์หรือธรรมชาติ แต่แน่นอนว่าพ่อถึงจุดหนึ่งเขาจะพูดว่า โอ! พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด โอ! พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! ผู้ทำบักติทั้งหลายจดจำพ่ออย่างแน่นอน พ่อทำทุกสิ่ง เพื่อให้ลูกมีความสุข จากนั้นก็ไปซ่อนตัว พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า ตามละครแล้ว พ่อมีความคิดว่า เวลาลูกควรจะไป แน่แน่นอนว่าพ่อรับการคำจุนของร่างกายเช่นที่ดวงวิญญาณจะพูดไม่ได้หากไม่มีร่างกาย เด็กคนหนึ่งถูกทำให้เป็นรูปร่างขึ้นมาภายในครรภ์ จากนั้นเมื่อเขาเจริญเติบโต เขาก็เรียนรู้ที่จะพูด พ่อเข้าไปในร่างที่เป็นผู้ใหญ่ พ่อเองยังมีบทบาทเช่นกัน พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และปลดปล่อยทุกคนออกจากความทุกข์ของมายา เวลาลูกคนทุกหนแห่งไม่มีความสุข พวกเขาต้องให้อยู่ในความทุกข์ระทมอย่างต่อเนื่อง มีเสียงร้องไห้คร่ำครวญ ต่อสู้และ ทะเลาะกันในทุกบ้าน สิ่งเหล่านี้ไม่มีในยุคทอง ชื่อที่แท้จริงคือ สวรรค์ พวกเขาเขียนสิ่งต่างๆ มากมายไว้ในคัมภีร์ ลูกๆ รู้ว่ามีความทุกข์มากมายเพียงไรและมีศาสนามากมายเพียงไรในโลกนี้ ไม่มีศาสนามากมายในยุคทอง นั่นเป็นเรื่องของ 5,000 ปี เพราะมีการพูดถึงหลายแสนปี ชื่อของยุคทองจึงหายไปจากสติปัญญาของทุกคน พ่อมาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว พ่อมาและทำลายศาสนาจำนวนมากแล้วก่อตั้งศาสนาเดียวที่ดั้งเดิมเป็นนี้รันดรมนุษย์เหล่านี้ทั้งหมดกำลังจะถูกทำลาย เพราะเหตุนี้เองจึงมีสงครามที่ยิ่งใหญ่นั้น มีการจดจำกันว่า การทำลายล้างเกิดขึ้น

ในสงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่ ศาสนาเหล่านี้ทั้งหมดจะถูกทำลาย พ่อมาและสอนผู้ที่เป็นของศาสนาเทพ นี่คือ บทบาทของพ่อ ผู้คนรู้ว่าคุณมีความทุกข์มากมายในเวลานี้ พ่อยังรู้ด้วยว่า ผู้คนมีความทุกข์มากมาย มีการร้องไห้คร่ำครวญในทุกบ้าน ลูกๆ ไม่ปลื้มเลยที่จะฆ่าพ่อของเขาเพื่อเงินทอง โลกนี้สกปรกเหลือเกิน! พ่อมาและให้himิตของสวรรค์แก่ลูกๆ ชีพบาบาพูดว่า พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์และเป็นนายของโลก พ่อไม่ได้ทำให้ลูกใช้ความเพียรพยายามใดๆ ลูกเพียงแต่ต้องเผาบาปทิ้งไปด้วยพลังโยคะ มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปบนศีรษะของลูก เมื่อมีโรคภัยหรือการโศกนาฏกรรม นั่นคือความทุกข์ทรมานจากปัญชกรรมของหลายชาติเกิด ซึ่งจากอดีตอัมบาและจกัถบิดาได้รับการสรรเสริญอย่างมากมาย พวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชา ผู้คนไม่รู้จากอดีตอัมบานั่นเป็นใครในชาติเกิดสุดท้ายของเธอ บทบาทของจากัถอัมบาและจกัถบิดากำลังถูกแสดงอีกครั้งในทางปฏิบัติ ดังนั้น ดูสิว่า ผู้นี้ยังต้องชำระสะสางปัญชกรรมทั้งหมดจากทุกชาติเกิดของเขาอย่างไร เขามีโยคะอย่างมากมาย และทำงานรับใช้อย่างมากมาย แต่กระนั้นเขายังคงต้องรับการเผ่าตัด ฯลฯ เพราะความทุกข์ทรมานจากกรรม มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างการสละละทิ้งนั้นและการสละละทิ้งนี้ ผู้คนเหล่านั้นทั้งบ้านเรือนและครอบครัว สวมใส่ชุดสีลึกลับ และมาเป็นชั้นยาสซี เราทำความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่อง เมื่อวาระสุดท้ายมาถึงเราก็ได้ทั้งทุกอย่างอย่างสิ้นเชิงแล้ว ขณะนี้เราเป็นผู้ทำความเพียรพยายาม ลูกจะไม่พูดถึงชั้นยาสซีเหล่านั้นว่า พวกเขาเป็นผู้ทำความเพียรพยายาม พวกเขาเพียงแต่ทั้งบ้านเรือนและครอบครัว และลูกเรียกว่า ชั้นยาสซี เรากำลังทำความเพียรพยายามอย่างมากมายเพื่อการสละละทิ้งโดยผ่านบาป มีภาระจากหลายชาติเกิดอยู่บนศีรษะของลูก ลูกอยู่ในโยคะอย่างมาก ลูกให้ความสุขแก่ผู้อื่น ลูกได้รับพรสำหรับสิ่งนั้น แต่กระนั้นความทุกข์ทรมานจากกรรมก็จะปรากฏขึ้นมา ลูกยังไปไม่ถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย นี่คือ ปัญชกรรมจากการกระทำในหลายชาติเกิด แต่ลูกก็ยังไม่ได้เป็นผู้สละละทิ้งที่สมบูรณ์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างการสละละทิ้งของพวกเขาและการสละละทิ้งของเรา พวกเขาทั้งบ้านเรือนและครอบครัว และไปนั่งอยู่ในป่า ผู้คนที่ยุ่งเกี่ยวกับกิเลสจะไปรับใช้พวกเขา ไม่ใช่ว่าพวกเขาทุกคนจะกลายเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ พวกเขายังบำเพ็ญเพียรทางจิตด้วยเช่นกัน พวกเขามีความทุกข์ทรมานจากกรรมด้วยเช่นกัน พวกเขามีภาระบาปจากหลายชาติเกิดอยู่บนศีรษะ ด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่ภาระบาปจะถูกเผาทิ้งไปได้ ไม่มีใครสอนโยคะให้แก่ลูกได้จนกระทั่งพ่อมา โยคะของพวกเขาไม่ได้อยู่กับพ่อผู้ทรงอำนาจ ดังนั้นบาปของพวกเขาจึงไม่อาจถูกปลดเปลื้องไปได้ ธาตุบราห์มาไม่ใช่ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอำนาจคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ดวงวิญญาณสูงสุดคือ ผู้ที่มาที่นี้ ธาตุบราห์มาจะไม่มาที่นี้ ลูกๆยังมีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปอยู่บนศีรษะเช่นกัน ลูกต้องทำความเพียรพยายามมากมาย เพื่อที่จะทำให้บาปถูกปลดเปลื้องไปได้ ลูกต้องกลายเป็นนายของโลก ไม่มีใครอีกแล้วนอกจากพ่อที่จะทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นได้ พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นด้วยพลังโยคะ ลูกได้รับพลังจากพ่อ ผู้ทรงอำนาจ ท่านเป็นผู้ทรงอำนาจของโลก เวลานั้นลูกรู้ว่า หัวทั้งโลกนี้ไม่มีความสุข ความสุขทั้งหลายที่อาจจะมึนนั้นเป็นสิ่งชั่วคราวเหมือนกับมุลกา ความสุขที่แท้จริงมีอยู่ในสวรรค์เท่านั้น มายาผู้ที่สร้างความทุกข์ไม่ได้อยู่ที่นั่น หลายคนไม่เชื่อเรื่องเหล่านี้ พวกเขาถามว่า นี่จะเป็นไปได้ได้อย่างไรกัน เมื่อพวกเขาไม่เชื่อ ลูกก็เข้าใจได้ว่า พวกเขาไม่ได้เป็นของสกุลเทพของลูก แน่แน่นอนว่าผู้ที่ เป็นของสกุลเทพจะเชื่อสิ่งนั้น พวกเขายังเชื่อเรื่องวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน เวลานั้นพ่อกำลังบอกสิ่งนั้นแก่ลูกๆ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดจดจำลูกๆ ทุกศูนย์ ไม่มีชั้นยาสซีคนใดจะพูดว่า เขากำลังพูดกับลูกทุกคน ที่นั่น ผู้คนเหล่านั้นจะเป็นสาวกของเขา พวกเขาไม่ได้รับและฟังมุรลีย์เหมือนกับลูกๆ ที่นี้ลูกทุกคนได้รับมุรลีย์ที่จะทำให้ลูกทำตามศรัทธาได้และกลับมาสูงส่ง พระเจ้าลูกเรียกว่า ศรี ศรี สูงส่งเหนือทุกคน พ่อพูดว่า พ่อสูงส่งที่สุด และพ่อทำให้ทุกคนสูงส่ง จะมีผู้ที่สูงส่งในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไรเล่า สร้อยประจำของศรีศรี 108 เหมือนกับสร้อยประคำรุตราของชีพบาบา ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกเรียกว่า ศรี ศรี ผู้เดียวที่สูงส่งที่สุดก่อตั้งสวรรค์ และทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในโลกมนุษย์ เพื่อที่ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นลูกจึงเข้าใจว่า ในสร้อยประคำของศรีศรี 108 ที่ลูกสร้างขึ้นมานั้น มีชีพบาบาที่ไร้ตัวตนอยู่บนสุด และท่านกำลังทำให้เราสูงส่งเช่นนั้น นี่คือ มหาวิทยาลัยโลกของพระเจ้า พระเจ้ากำลังสอนลูกๆ บราห์มาภุมารและบราห์มาภุมารี มหาวิทยาลัยโลกของพระเจ้าเป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือ มหาวิทยาลัยโลกที่จะทำให้ความรู้แก่โลก ใครๆก็เป็นนายของโลกได้หากเขาต้องการ หากลูกต้องการ ลูกก็ไปและนั่งอยู่ในบ้านที่แสนหวานได้ พ่อมาเพื่อให้ลูกเต็มไปด้วยความสงบและมีความสุขอยู่เสมอ พ่อมาทุกวงจร และทำให้ลูกๆของบารัตกลายเป็นนายของโลก ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดนั้นจะไปอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ มีเพียงดวงวิญญาณของเหล่าเทพเท่านั้นในยุคทอง ลูกรู้ว่า แท้จริงแล้วบาปาสอนลูก และทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ตามที่ลูกมีโยคะและทำความเพียรพยายามมากเพียงไร ดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดจะสะสางปัญชกรรมแล้วกลับบ้าน ร่างกายทั้งหมดจะถูกทำลาย มีตอนจบของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง ดังนั้น ลูกจึงรู้ว่า ยังมีเวลาเหลืออีกเท่าไร เวลานั้นมี 5 ถึง 6 พันล้านดวงวิญญาณ ในยุคทองจะมีเพียง 9 แสนเท่านั้น ตอนเริ่มต้นจะมีผู้คนเพียงเล็กน้อย แล้วการขยายตัวก็เกิดขึ้น ดังนั้นทุกชีวิตที่อยู่ในร่างกายเหล่านั้นจะสะสางปัญชกรรมของตนเองและกลับบ้าน นี่คือ เวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน มายาฝังทุกคนไว้ในสุสาน พวกเขาทุกคนอยู่ในสุสาน พวกเขา

ไร้ประโยชน์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่า พ่อที่ไร้ชีวิตจำกัดสอนลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหลาย และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก นี่คือมหาวิทยาลัยโลกของพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก สมบัติของพ่อคือ สวรรค์ หากเรามีศรัทธา นี้ เหตุใดเราจึงไม่ควรที่จะทำตามคำสั่งของท่าน และรับสิทธิ์ในมรดกสวรรค์ของเราด้วยเล่า ไม่มีเรื่องของการละทิ้งสิ่งใด เราเพียงแต่ต้องละทิ้งกิเลส อย่างไรก็ตาม นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีใช่ไหม บาบา เหตุใดเราจึงไม่ควรอยู่อย่างบริสุทธิ์เล่า ทำไมเราจะไม่ทิ้งกิเลสเล่า ด้วยการทิ้งกิเลสทั้ง 5 เท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกต้องตาย แน่แน่นอนว่า ลูกต้องไปสู่ดินแดนนิพพาน แล้วทำไมลูกจึงไม่หารายได้เล่า ผู้คนของศาสนาอื่นก็จะมาที่นี่เช่นกัน และรับเป้าหมายของตนเอง ลูกมีนิมิตว่า ดวงวิญญาณของอับราฮัม พระคริสต์ ฯลฯ มาเพื่อคารวะพ่อ และรับเป้าหมายของพวกเขาอย่างไรก็ตาม พวกเขาจะไม่รับความรู้ ใช่ ผู้ที่เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มินจะรับสิ่งนี้ไปอย่างรวดเร็ว เมื่อไม่ได้มาเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ลูกก็ไม่อาจกลายเป็นเครื่องประดับของสกุลเทพได้ หลังจากที่ลูกกลายเป็นบราห์มินเท่านั้น ลูกจึงกลายเป็นเทพ เทพจะมาเป็นนักรบ พ่อค้า และศูทร สกุลเหล่านี้ดำเนินไปรอบวงจรอย่างต่อเนื่อง ศรีลักษมี และนารายณ์ผู้ที่เคยมีมูลค่าหนึ่งปอนด์ยังต้องไปรอบวงจร 84 ชาตเกิดเช่นกัน หากลูกมีศรัทธาว่า แน่แน่นอนว่าลูกต้องรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อที่ไร้ชีวิตจำกัดผู้ที่ลูกได้รับความสุขจากท่านถึงครึ่งวงจร แล้วเหตุใดลูกจะไม่ทำความเพียรพยายามเล่า ไม่มีเรื่องของการละทิ้งสิ่งใด นั่นเคยเป็นบทบาทในซินด์ มีการเขียนไว้ว่า กฤษณะลักพาตัวราชนี และเขาเคยเลี้ยงวัว เขาลักพาตัวราชนีเหล่านั้น เขาจึงถูกดูหมิ่นหรือ เขาลักพาตัวคนเหล่านั้นเพื่อทำให้พวกเขากลายเป็นราชนี เขาอบต้องถูกสร้างขึ้นมา ลูกทั้งหลายต้องทำทาสี และมาเป็นผู้ที่มีการทำงานรับใช้ เวลานี้มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่มีค่าควรแก่การทำงานรับใช้ ลูกได้ประสบกับสิ่งนี้แล้วในทางปฏิบัติ ลูกเข้าใจว่า ชีพบาบาทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ท่านยังทำงานด้วยเช่นกัน พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด คือ ผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นแน่นอนว่าท่านจะมาที่นี่ พ่อพูดว่า แม้แต่เวลานี้ พ่อที่กำลังก่อตั้งสวรรค์ขึ้นมา พ่อกำลังสอนลูกๆ ท่านอธิบายแก่ลูกๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะขจัดภาระบาปจากหลายชาติเกิดออกจากศีรษะของลูก จงจดจำพ่อผู้ทรงอำนาจ และรับพลังจากท่าน
2. จงให้ความสุขแก่ทุกคนและรับพร จงทำตามคำสั่งที่สูงส่งของศรีศรี และละทิ้งทุกสิ่งอย่างสิ้นเชิง ในเวลาของการชำระสะสางนี้ จงขจัดโยคะสติปัญญาของลูกออกจากคนอื่นๆ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากโรคภัยของมายาอยู่เสมอ โดยการรับผลไม้ที่เป็นอมตะด้วยแรงบันดาลใจที่จะรับใช้

ลูกที่รับประทานผลไม้จากพระเจ้า ผลไม้ที่ไม่สูญสลาย ผลไม้ที่นั่นเต็มไปด้วยความหวานจากความรักที่อยู่ในทุกความสัมพันธ์ของยุคบรรจบพบกันนั้นจะเป็นอิสระจากโรคภัยของมายาอยู่เสมอ ลูกจะได้รับผลไม้อื่นๆทั้งหมดในยุคทองและยังในยุคเหล็กด้วย แต่ถ้าลูกไม่ได้รับประทานผลไม้ที่ได้รับทันทีจากแรงบันดาลใจที่จะรับใช้ และผลไม้จากพระเจ้าเดี๋ยวนี้แล้ว ลูกก็จะไม่อาจรับประทานมันได้ตลอดทั้งวงจร ผลไม้เนื้อคือผลไม้แห่งมนต์พิเศษของพระเจ้า และด้วยการรับประทานผลไม้เนื้อนี้ ลูกไม่เพียงแค่เปลี่ยนจากเหล็กมาเป็นอัญมณีเท่านั้นแต่ลูกจะกลายเป็นเพชร ผลไม้เนื้อนี้เป็นผลไม้อมตะที่จะจบสิ้นอุปสรรคทั้งปวง

คติพจน์: ผู้ที่ยกระดับแม้แต่คนที่ประณามผู้อื่น และผู้ที่คิดว่าคนที่ประณามพวกเขานั้นคือเพื่อนพวกเขาคือ ผู้ที่ทดเทียมกับพ่อ

*** โอม ชานติ ***